

دەروازە

بەسەرھاتی فەرخ و ستی، یان شیخ فەرخ و خاتوو ئەستی، یەکیکە لەو بابەتە بەپیتزە فۆلکلۆرییانە یەک لەسەر بێنەمای رووداویکی راستەقینە بنیادنراوە و وەک ئاوێنە ی لا پەرە بەیەکێ دیرینی سەرپوردهی کۆمەلگای کوردەواری، لە میژووە بوو تە گەنجینە یەکی میلی و لە ناوچە گەلیکی کوردستاندا دەماو دەم گێردراو تەو و بلاو بوو تەو و سەدان سائە بەیتبێژان و حیکایەتخوانان لە بۆنە و کۆر و شەوبیڕیەکاندا خۆبندوویانە تەو و گوێگرانی تامەزرۆیان سەرسام کردووە.

لایەنێکی ھەرە گەرنگ و پەربایەخی فەرخ و ستی (١) لەو دەایە کە بەپیتزەوانە ی زۆربە ی بەیت و بەسەرھات و داستان و چیرۆکە میلی و فۆلکلۆرییەکانی دیبەو، سنووری ناوچە یی و لۆکالی بەزاندووە و لە سەرتاپای کوردستاندا بلاو بوو تەو و روخسار و مۆرکیکی تەواو نەتەو یی وەرگرتووە، بەمەش خەلکی سەرچەم ھۆز و ناوچەکان پیتی ئاشنا بوونە و کاری لیکردوون، تا ئەو رادە یی لەیادیان نەکردووە و بۆ یەکدییان گێردراو تەو، بێ گومان ئەمەش بەلگە ی ئەو یە کە ئەم بەسەرھاتە بۆ سەردەمانیکی دیرین دەگەریتەووە کە کورد ھیشتا خودانی یەکی تیبی روژنیری و کولتوری خۆی بوو.

ئەم بەسەرھاتە کە ناوەرۆکە کە ی بریتیبە لە چیرۆکیکی خۆشەویستی نیتوان شیخ فەرخ و خاتوو ستی (٢)، جگە لە دەقەری قەلادزی و پشدر، لە ناوچەکانی موکریان و بەھدینان و شنگال و کوردستانی باکوور و لەنیو کوردەکانی ئەرمینیا بلاو بوو تەو و لە ھەر دەقەریک دەنگبێژان و حیکایەتخوانان بەشێو بەک و بە شێو زاری دەقەرە کە لەقالیبیان داو تەو و دیارە جیاوازی و زیاد ی و

فەرخ و ستی

«لێکۆلینەو یەکی میژووی»

د. زرار سدیق توفیق

(زانکۆی دەزک - کۆلیژی ناداب)

كەمبەش لە نىوان دەقەكاندا تا ھاتوو بەرەبەرە زىادى كرددوو، بى ئەوھى ناوھەرۆك و ھىللە گشتىيەكانى خۆى لەدەست پەتات.

لە كۆتايى سەدەى نۆزدەمدا، كوردناسانى ئەلمانىا: ئويگىن پريم (۱۸۴۳-۱۹۱۳) و ئالبىرت سۆسېن (۱۸۴۴-۱۸۹۹)، ئەم بەسەرھاتە و چەند بەسەرھات و داستان و چىرۆكى دىكەيان لە ناوچەكانى تورعابدېن و جىزىرەى بۆتان كۆكردوو و بلاويان كرددوو (۳)، ئۆسكارمان (۱۸۶۷-۱۹۱۷) ىش لەسەرھاتى سەدەى بىستدا، دەقىتىكى درىژى ئەم بەسەرھاتەى لە دەقەرى موكرىان لە زارى بەيتبىژ رەحمان بەكرەو تۆماركرد و بلاوى كرددوو (۴)، قادرى فەتاحى قازى (۱۹۳۵-؟) ىش بەيتى سستى و فەرخ و چەند بەيتىكى دىكەى ھاوشىوھى كۆكردوو تەو و لەگەل وەرگىرراوى فارسى بلاو كرددوو تەو، دواتر ھەموو بەرھەمەكانى لە دووتوى كتيبىكدا بلاو كراو تەو بە ناوونىشانى گەنجىنەى بەيتى كوردى (۵)، ھەر وھا حاجى جندى (۱۹۰۸-۱۹۹۰) دەقىتىكى كوردەكانى ئەرمىنىاي بلاو كرددوو (۶)، ئەمەو چەند دەقىتىكى دى (۷).

ئىمە لىرەدا بەلاى رەگەزە ھونەرى و ئەدەبى و ئەفسانەيەكانى ئەم بەسەرھاتە مىللىيەدا رۆناچىن و لىكۆلرەيكى دى كارى لەسەر ئەم لايەنانە كرددوو (۸) و ھەك كارەكانى دىكەمان تەنبا مەبەستمان لايەنە مېژوو بىھەتەى و ھەول دەدەين بەرسقى ئەم پرسىارە بدەينەو: ئەرى ئەم چىرۆكە-بەسەرھاتە راستىيەكى بۆ ھەيە؟ ئەگەر ھەيە بۆ چ سەردەمىك دەگەرپتەو؟.

كورتەى بەسەرھاتەكە

ھەرچەندە ھىللە گشتىيەكانى بەسەرھاتەكە لە ھەموو دەقەكاندا ھەر بەكە، بەلام ھەموو نامازە و بەلگە زمانەوانى و جوگرافىيەكان ئەو دەسەلمىن كە گۆرەپانى راستەقىنەى چىبونى، گوندى داوودىيە-داودىي ناوچەى پشدرە كە بە نزىكەى نۆ كىلۆمەترىك دەكەوتتە خوارووى رۆژھەلاتى قەلادزى و شوئىنەوار و گۆرستانىكى كۆن لە دامىنى گونەكەوھە، ئەو دەسەلمىن كە ناوئىكى ناوھەدانىي دىرېن بوو (۹)، ئەمەش كورتەى بەسەرھاتەكەيە:

لە گوندىكى، يان شارىك بە ناوى داوودىيە لە

دەقەرى قەلادزى كە ئىستاش ھەر ماو، دوو برا دەژىن، مام خەلىفە و مامادى-مام ھادى، مام خەلىفە كە دوو، يان سى كچى دەبىت: ناسك و نازدار و سستى-ئەستى، مامادىش مندالى نايىت، دواتر مام ھادى كورپىكى دەبىت، كەچى ھەر زگماك مندالىكى ئاسايى نايىت و رموزن دەبىت، گوايە ھەر لە ئەدايكىونىيەو ھاتوو تەگۆ و ئاخافتوو و زۆر كارى نااسايى كرددوو و چ دوعايەكى كرددوو، يەكسەر ھاتوو تە دى، بۆيە مام ھادى و ژنەكەى زۆر ھەول دەدەن بە ھەر شىوھەك بىت لەناوى بىھن و لەكۆل خۆيانى بكەنەو و فرپى دەدەنە ناو ھۆلى ئەسپ و دەواران تا بكەوتتە ژىر پىيانەو و پان بىتتەو، كەچى ئەسپ و دەوارەكان دەورى دەدەن و گەرمى دەكەنەو تا لە سەرمان نەمرىت، ئەو ىش دوعا دەكات دايك و باوكى بمرن و يەكسەر مردوون، ئىنجا سستى دۆتامي بەخىو كردنى دەگرتتە ئەستو، فەرخىش كە گەورە دەبىت، عەشقى سستى دەبىت، لەم كاتەدا مام خەلىفە شوانىكى دەبىت، بە ناوى شىخ خالە كەچەل كە ئەو ىش بەلېن دەدات چەند سالى شوانى بۆ بكات بە مەرجىك ئەستى بداتى. بە ھەر حال، ماوھەك شوان دەبىت و سستى دەدەن، شىخ فەرخىش زوېر دەبىت و بە دلشكاوى دەگەرپتەو بۆ لاي خالوانى لە شام - دىھەش، پاش سالىك لە گەرانەو، حاكىمى شام دەمرىت و باز ھەلدەدەن و لەسەر سەرى فەرخ دەنشىتتەو و دەبىتە شاھى شام، دواى ھەوت سالى شاھىتى، بىرى خاتو سستى دەكاتەو و دەزانىت نەخۆش كەوتوو و بە كۆترىكدا نامەيەكى بۆ دەنرىت و داوى خواستنى لىدەكات، براكانى خاتو ئەستى، رازى نابن و دەلېن ئەمە ژنى شىخ خالە كەچەل، دواتر ئەستى دەمرىت و شىخ فەرخ خۆى دىتە داوودىيە و پاش ماوھەك لەداخاندا ئەو ىش دەمرىت، بەم شىوھە بەسەرھاتەكە كۆتايى دىت (۱۰).

پىش ھەموو شتىك دەبىت ئەو بەلېن كە بەسەرھاتى فەرخ و سستى ھەك دەيان چىرۆك و داستانى ئەقىندارى و بەسەرھاتى پالەوانىتى لە ھىچ سەرچاوەيەكى مېژوو بى تۆمارنەكراو و تەنبا دەماو دەم و ھەچە بۆ ھەچەى گىراو تەو تا لە سەدەى نۆزدەم گەبىشتوو تە دەست كوردناسان و رۆژھەلاتناسانى ئەوروپايى و دواترىش دەست توئەرانى كورد، بى گومان لەم ماو دەور و

خاچه‌لنگره‌کان له دیمه‌شق کوژرا، ئیستاش ئەم ناوه تەنیا له ده‌قه‌ری پشده‌ر باو و بلاوه (۲۰).

به تینگه‌یشتن و لیکدانه‌وه‌ی من، ناوی هه‌ردوو پاله‌وان فه‌رخ و ستی، سه‌رده‌اوێکه و ده‌کریت بیکه‌ینه پالپشتیکی به‌رایبێ بۆ ئەوه‌ی به‌و ئاراسته‌یه‌ پرۆین که ئەم داستانه‌ بۆ سه‌رده‌مانی ئەبووبی ده‌گه‌رێته‌وه.

گه‌رانه‌وه‌ی شیخ فه‌رخ بۆ ولاتی شام، خالێکی دی سه‌رنج‌راکێشه و ناکریت و لیکبدریتنه‌وه که به‌ رێکه‌وت و له‌خۆوه هاتوو، ئیمه‌ باش ده‌زانین که له سه‌ده‌کانی ناوه‌راست و به‌تایبه‌ت له سه‌رده‌می ئەبووبیدا-هه‌ردوو سه‌ده‌ی ۶-۷/۱۲-۱۳ز، رایه‌له و هاتوچۆی نیوان شام و کوردستان چڕ و گه‌رموگور بوو، باژیری دیمه‌شق جمه‌ی ده‌هات له‌ کوردان، ته‌نانه‌ت یه‌کیک له‌ گۆرستانه‌کانی شارکه‌ به‌ گۆرستانی کوردان (مقبیره‌ الاکراد) ده‌ناسرا، چه‌ندان مزگه‌وت و قوتابخانه و گه‌رماو و داموده‌زگای دی خزمه‌تگوزاری هه‌ر به‌ ناوی که‌سایه‌تییه‌ کورده‌ بنیادنه‌ره‌که‌یه‌وه ناونراو (۲۱)، به‌ واتایه‌کی دی پێوه‌ندی شیخ فه‌رخ به‌ ولاتی شامه‌وه و گه‌رانه‌وه و بوونی به‌ شاهی شام، ئەو بۆچوونه زیاتر زāl ده‌کات که ئەو کوردیک بووه و سه‌ر به‌ مالباتی ئەبووبی بووه و له‌ نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی ۷/۱۳ز ژیاوه. له‌ ده‌قه‌که‌ی به‌هدینانیشدا هاتوو که مام و باوکی شیخ فه‌رخ رووده‌که‌نه‌ به‌غدا و ده‌چه زیاره‌تی مه‌زاری شیخ عبدالقادی گه‌یلانی (م: ۵۶۱/ک ۱۶۶ز) تا خودا کوریک-فه‌رخیان پێ به‌خشیت (۲۲).

لیرده‌دا پێوسته‌ بکه‌وینه‌ سو‌راخ و گه‌ران به‌ناو میژووی ئەبووبیدا، تا بزانی چ رووداوێک هه‌یه‌ ئەبووبییه‌کان به‌ ده‌قه‌ری پشده‌ر بیه‌ستیته‌وه و نزیکایه‌تی و تیکه‌لی له‌ نیوانیان به‌پێنیته‌کایه‌وه.

(مظفرالدین گوگبوری) که بۆ نزیکه‌ی نیو سه‌ده (۵۸۶-۶۳۰/ک ۱۱۹۰-۲۳۲ز) فه‌رمانه‌وای هه‌ولێر و شاره‌زوور و گه‌رمیان بوو، زاوای ئەبووبییه‌کان بوو و هاوژینه‌که‌ی ره‌ببعه‌ خاتوونی خوشکی سو‌لتان سه‌لاحه‌ددین بوو و تەنیا دوو کچی هه‌بوو و ده‌ترسا پاش مردنی، ئەتابه‌گ و حاکی موس‌ل (به‌دره‌ددین لؤلؤ) که دووژمنی سه‌رسه‌ختی بوو و چاوی بریوووه‌ مولک و مالی، ده‌ستدریژی بکاته سه‌ر هه‌ولێر و داگیری بکات.

ئەو که دلسۆز و لایه‌نگری ئەبووبییه‌کان بوو، زۆر هه‌زی ده‌کرد ئەندامیکی بنه‌ماله‌ی ئەبووبی خه‌زوورانی به‌پێنیته‌ هه‌ولێر و وه‌ک کورێ خۆی په‌روه‌رده و به‌ختیوی بکات، تا پاش مردنی جیگای کوپنه‌پێته‌وه و درێژه به‌ ده‌سه‌لاتی بدات، بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ داوای له ئەبووبییه‌کان کرد، کورێکی خۆیان بنێرنه‌ خزمه‌تی، ئەوه‌بوو (الملك المعظم) عیسا‌ی کورێ (الملك العادل) که ده‌بیته‌ برا‌زای سو‌لتان سه‌لاحه‌ددین، به‌ده‌نگیه‌وه هات و له‌ سالی ۶۲۲/ک ۱۲۲۵ز کورێکی هه‌رزه‌کاری خۆی به‌ ناوی (داود) ره‌وانه‌ی هه‌ولێر کرد (۲۳)، گوگبورش پێشوازی له‌م میرزاده ئەبووبییه‌ کرد و له هه‌ولێر نیشته‌جیتی کرد و هه‌ردوو ده‌قه‌ری پشده‌ر و رانییه‌ی بۆ دا‌بری و وه‌ک ئیقتاع پیتی به‌خشی.

خاوه‌ندی کتیبی (تاریخ دولة الاکراد) که وا دیاره‌ خه‌لکی هه‌ولێر بووه و زانیاری وردی له‌سه‌ر ده‌وله‌تی ئەبووبی به‌ده‌سته‌وه‌ داوه، ده‌لێت گوگبوری رانییه‌ و پشده‌ری بۆ میرزاده داوود دا‌بری (۲۴). من وای بۆ ده‌چم ئەم میرزاده ئەبووبییه‌ داوود ناوه، ده‌میک هاتوو ته‌ ده‌قه‌ری پشده‌ر، گوندی داوودییه‌ جیگا و رینگای مانه‌وه‌ی بووه، بۆیه‌ به‌ (داوودییه‌) ناوزه‌د کراوه.

له‌ به‌سه‌ره‌هاته‌که‌دا هاتوووه شیخ فه‌رخ ده‌ره‌نجیت و پریار ده‌دات رووبکاته‌ شام بۆ لای خالوانی و ماوه‌یه‌کی پیناچیت شاهی میسر و شام ده‌مریت و شیخ فه‌رخ شوینی ده‌گریته‌وه و هه‌وت سال حوکمرانی ده‌کات، ئەم زانیارییه‌ تا راده‌یه‌ک به‌سه‌ر میر داوودی ئەبووبی که داوتر به‌ (الملك الناصر) ناسرا جیبه‌جێ ده‌بیت و له سه‌رچاوه‌کانیشدا ئەو راستییه‌ پشتراست کراوه‌ته‌وه که پاش دوو سال (الملك الناصر داود)، هه‌ولێری به‌جیه‌یشت و بۆ دیمه‌شق گه‌رایه‌وه، بێ ئەوه‌ی باسی هۆکاری ئەم گه‌رانه‌وه‌ چاوه‌روان نه‌کراوه‌ی بکه‌ن، ئەوه‌بوو پاش سالتیک له‌ گه‌رانه‌وه‌ی، (الملك المعظم) باوکی مرد و ئەم له‌ شوینی بووه‌ شاهی دیمه‌شق و تا هه‌وت هه‌شت سالی له‌ پۆسته‌که‌ی مایه‌وه (۲۵).

ده‌پرسین، میرزاده‌یه‌کی ئەبووبی که ئەوه‌نده له هه‌ولێر پێشوازی لێ کرا و ریزی لێ گیرا و ده‌قه‌ری رانییه‌ و پشده‌ری پێشکه‌ش کرا تا ببیته‌ مولکی، ده‌بێ له‌ پای چی ده‌ستبه‌رداری ئەم ئیمتیا‌زاتانه‌ بووبیت و گه‌راییته‌وه دیمه‌شق، ئەگه‌ر تووشی دۆخیکێ نا ئاسایی نه‌بووبیت؟

(الملك الناصر داود) له ماوهی شاهیتیدا، ههردم له لایهن مامهکان و ناموزاکانییهوه دژایهتی دهکرا و دووچاری ئاستهنگ و ئاریشه دهبوو، بۆیه ناچار بریاردهدات له سالی ۶۳۳ک/ ۱۲۳۵ز بگهڕیتهوه بۆ بهغدا و ماوهیهک له بهغدا دهمینیتهوه و په یامیتک بۆ خهلیفه ده نیریت تا پیشوازی بکات و دالدهی بدات، کهچی خهلیفه نه بادا شاههکانی ئه یووبی له شام لیبی برهنجین، ئاماده نه بوو پیشوازی لئ بکات، له بهسهرهاته که شدا هاتوو شیخ فرهخ گهراوه تهوه بۆ لای مام خهلیفه، رهنگه مه بهست له مام خهلیفه ی باوکی (ستنجیش، ههر خهلیفه ی عه باسی، یان مظفرالدین گوگبوری) بیت که ئه ویش ته نیا دوو کچی هه بوو و هیچ کوری نه بوو.

سه رباری ئه مانه، وا هاتوو که شیخ فرهخ وهک مرۆقتیکی ئاناسایی، کهراماتی هه بووه ههر شتیکی ویستوو بۆ جیبه جی کراره و دوو عای له ههر که سیتک کردبیت مردوو و گه لیتک کاری ئه فسانه یی خراوه ته پال، ده بینین (الملك الناصر داود) یش ئه م شتانه ی تیدا بووه و سه رچاوه کان ده لئین شاره زایی ته وای له ئه ستیره ناسی هه بووه و کتیبی ئیقلیدیسی (۲۶) خویندوو ته وه ده رباری ئه ندازه و گهردوونزانی، هاوکات که سایه تیبیه کی سه رکه وتوو نه بووه له رووی سیاسیه وه، به لکو تا بلتی لاواز بووه ههردم ده بووه خالی ناکۆکی نیوان میرانی بنه مالیه ی ئه یووبی و بهردهوام له کیشه و گرفتدابوو، تا له سالی ۶۵۶ک/ ۱۲۵۸ز به نه خووشی تاعوون- لاره شه مرد.

ئه وهی شایانی باسه ئه و سه رچاوانه ی ژیاننامه ی (الملك الناصر) داوودیان تۆمار کردوو به هیچ شتیه یه ک باسی ئه وه یان نه کردوو که ئه م هاتوو ته کوردستان و له ناوچه ی پشده ر ئیقتاعی هه بووه، جگه له میتروونوسی خواوهندی (تاریخ دولة الاکرد)، به لام هه موو کۆکن له سه ر ئه وهی که مرۆقتیکی ئاناسایی بووه و بهردهوام له کیشه و گرفتدا بووه.

ئه نجام

هه رچه ند به لگه و ئامازه کان باپی ئه وه ناکه ن ئه م پرسه یان به یه کجاری پی یه کلابکریته وه، به لام هاوکات لیتکچوون و نزیک نیوان سه رگوزشته ی شیخ فرهخ به

شیه مه میللی و فۆلکلۆرییه که ی و سه ربورده ی (الملك الناصر داود) ی ئه یووبی، ناکریت به هه ند وه رنه گیریت و به ریککه وت دابنریت و من له و بره وایه دام - چ نه بیت تا ئیستا - نزیکترین و شیواترین رووداوه ئه وه هه لبرگرت که بکریته بناغه بۆ چیرۆکی ئه فینداری فرهخ و ستی.

ئه گه ر ئاوه های دابنن، ئه وه ده لئین که داوودی کوری (الملك المعظم) عیسی ئه یووبی پالنه وانی به سه رهاته که بووه و به نۆلای و هه رزه کاری هاتوو ته هه ولیتر و (مظفرالدین گوگبوری) ویستوو یه تی وهک کورپکی خۆی له خۆی بگریت و بیکاته جینشینی خۆی و ده قه ری رانیه و پشده ریشی بۆ دابره وه، دیاره له دتی داوودییه - یان له هه ولیتر- تووشی حاله تیکی ئه فینداری بووه له گه ل کچیک که به ستی ناوزه دکراوه و رهنگه ههر کچیکی گوگبوری بیت، به لام پاش ئه وهی به ئاوات نه گه یشتوو، دلئ ره نجاوه و هه ناسه سارد له سالی ۶۲۴ک/ ۱۲۲۷ز بۆ دیمه شق گهراوه ته وه.

به و پتیه ی له بنه مالیه ی شایهکانی ئه یووبی بووه که له ناو کوردا ریزدار و خو شه ویست بوون، به سه رهات و سه ربورده ی له خه یاللدانی پشده ریه کاندال له بیر نه کراوه و ده ماو ده م باس کراره تا به ناوچهکانی دیکه ی کوردستاندا بلا بووه ته وه، به لام به چه شنی سه رهجه م به ره مه می که له پووری میللی کوردی، به ره به ره رووداو و سیناریزی بۆ زیادکراره و تیکه ل به ئه فسانه کراره و زۆر کار و کرده وهی خورافی خراوه ته پال شیخ فرهخ که عه قل نایانبریت و له مرۆقی ئاسایی ناوه شیته وه، ئه مه ش بۆ ئه وه بووه تا زیاتر کار له گوئگر بکات و ببیته داستان.

بهراوتزه کان:

(۱) فرهخ و ستی تیکه له له حیکایهت و بهیت و داستان و چیرۆک و لاوک و ئه فسانه، برهانه: ریبوار همهه توفیق، شیخ فرهخ و خاتوون ئه ستی، لیکۆلینه وه و ساغکردنه وه و بهراوردکردن، ئه نستیتووی که له پووری کورد (سلیمانی: ۲۰۱۳)، ۱۷-۱۸.

(۲) دوو کتیبی فارسی هه ن به ناوی (فرخنامه)، به کتیبیان (ابو بکر مطهر جمالی یزدی) له سه ده ی ۶ک/ ۱۲ز دایناوه و ئه وهی دیکه یان (سنجر کاشانی) له سه ده ی حه قده م دایناوه و باو ده ناکه م هیچیان پیتوه ندییان به به سه رهاتیه شیخ فرهخ وه هه بیت، برهانه: محمد شریفی، فرهنگ و ادبیات فارسی،

- انتشارات معین (تهران: ۱۳۹۱)، ص ۱۰۷۷.
- ۳ (۳) پروانه: نویگین پریم و نالبیرت سۆسین، فیکتیخستوکیت کوردی، شه کۆلین و بهره‌فکرن سه‌عید دیره‌شی، چاپخانه پاریزگه‌ها دهۆک (دهۆک: ۲۰۱۳)، ل ۲۴۸-۲۵۸.
- ۴ (۴) تحفه مظفریه - سالی ۱۹۰۵، ل ۴۷۲-۵۷۴.
- ۵ (۵) سه‌رجه‌م بهره‌مه‌کانی قادر فه‌تاحتی قازی، ده‌زگای ناراس (هه‌ولتیر: ۲۰۰۷)، ل ۶۳۵-۶۸۰.
- ۶ (۶) حه‌جینی جندی، حیکایه‌تید جمعه‌تا کوردا، ده‌زگای سپیتر (دهۆک: ۲۰۰۶)، ل ۱۹۳-۲۰۳.
- ۷ (۷) صادق بهاء الدین نامیدی، ژ فۆلکلۆری کوردی، ده‌زگای ناراس (هه‌ولتیر: ۲۰۰۲)، ل ۳۹-۶۲، زیاد محهمده ئەمین، مامان برازا بزرکرد، خالان خوارزا مه‌زن کرد، نه‌نستیتوتوی که‌له‌پووری کورد (سلیمانی: ۲۰۰۸)، ل ۵۸-۱۱۴، ریبوار حه‌مه توفیق، شیخ فه‌رخ و خاتوون نه‌ستی، ل ۲۳-۲۵.
- ۸ (۸) پروانه: ریبوار حه‌مه توفیق، شیخ فه‌رخ و خاتوون نه‌ستی، لیکۆلینه‌وه و ساغکردنه‌وه و به‌راوردکردن، نه‌نستیتوتوی که‌له‌پووری کورد (سلیمانی: ۲۰۱۳)، ل ۲۱۸.
- ۹ (۹) زیاد محهمده ئەمین، مامان برازا بزرکرد، ...، ل ۵۸.
- ۱۰ (۱۰) تحفه مظفریه، ل ۴۷۲-۵۷۴.
- ۱۱ (۱۱) تحفه مظفریه، ل ۵۵۹.
- ۱۲ (۱۲) پێشه‌کی تحفه مظفریه، ل ۱۷۵-۱۷۶.
- ۱۳ (۱۳) پێشه‌کی تحفه مظفریه، ل ۱۰۳.
- ۱۴ (۱۴) پێشه‌کی تحفه مظفریه، ل ۱۱۸.
- ۱۵ (۱۵) گوندیکی دی هه‌یه به‌ناوی داوودبیه له‌سه‌ر جاده‌ی نیوان هه‌ردوو ناحیه‌ی مانگیش و بامه‌رینی و دانیش‌توانه‌که‌ی هه‌موو مه‌سیحین و رۆژی ۸-۱۲-۲۰۱۷ سه‌ردانیم کرد.
- ۱۶ (۱۶) ستنی راسته‌ر نه‌ک نه‌ستت و له‌ مه‌م و زین و زۆره‌ی ده‌قه‌کانی به‌سه‌رهاته‌که‌ش هه‌ر ستنی هاتووه و ئیستاش هه‌ر ستنی به‌کاردیت.
- ۱۷ (۱۷) لیکدانه‌وه‌ی دی بی به‌لگه‌ش بۆ ئەم ناوه‌ کراره، پروانه: ریبوار حه‌مه توفیق، شیخ فه‌رخ و خاتوون نه‌ستی، ل ۲۸-۳۰.
- ۱۸ (۱۸) پروانه: الفارقی، تاریخ میافارقین (تاریخ الفارقی)، دار نوپهار (استانبول: ۲۰۱۴)، ص ۴۵۹، ۵۶۲، ۵۳۵-۵۳۶.
- ۱۹ (۱۹) پروانه: محمد شریفی، فرهنگ و ادبیات فارسی، ص ۱۰۷۶-۱۰۷۵.
- ۲۰ (۲۰) له‌ به‌رنامه‌یه‌کی که‌نالی ناسمانی ته‌له‌فزیۆنی گه‌لی کوردستان تایبه‌ت به‌م به‌سه‌رهاته، به‌رپویه‌ری باری شارستانی قه‌لادزی گوتی: دووسه‌ده‌ فه‌رخ-فه‌رخه، ناو له‌ ناوچه‌که‌ هه‌ن.
- (۲۱) پروانه کتیبه‌که‌م: چند لیکۆلینه‌وه‌یه‌ک ده‌رباره‌ی میژووی کورد له‌ سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا، بلاوکراره‌ی ئەکادیمیای کوردی (هه‌ولتیر: ۲۰۰۸)، ل ۱۷۲-۱۸۴.
- (۲۲) صادق بهاء الدین نامیدی، ژ فۆلکلۆری کوردی، ل ۳۹.
- (۲۳) ابن نظیف الحموی التاريخ المنصوري، ص ۸۹.
- (۲۴) تاریخ دولة الاكراد، ص ۳۵۲-۳۵۳، ۵۲۹.
- (۲۵) التاريخ المنصوري، ص ۱۰۱.
- (۲۶) کتیبی ئیقلیدیس (أصول إقليدس)، یان (عناصر إقليدس): کتیبی‌کی ناو‌داره‌ی لای زانایانی موسلمان و ده‌رباره‌ی ئەندازه و ماتماتیک و گه‌ردوونناسییه، زانا و ئەندازبازی گریکی ئیقلیدیس له‌ سه‌ده‌ی سێیه‌می پێش زاین دایناوه.

سه‌رچاوه‌کان:

- ئوسکارمان، تحفه‌ی مظفریه، پێشه‌کی و ساغکردنه‌وه‌ی هیمن موکریان، له‌ چاپکراره‌کانی کۆری زانیاری کورد (به‌غدا: ۱۹۷۵).
- ریبوار حه‌مه توفیق، شیخ فه‌رخ و خاتوون نه‌ستی، لیکۆلینه‌وه و ساغکردنه‌وه و به‌راوردکردن، نه‌نستیتوتوی که‌له‌پووری کورد (سلیمانی: ۲۰۱۳).
- زیاد محهمده ئەمین، مامان برازا بزرکرد، خالان خوارزا مه‌زن کرد، نه‌نستیتوتوی که‌له‌پووری کورد (سلیمانی: ۲۰۰۸).
- سه‌رجه‌م بهره‌مه‌کانی قادر فه‌تاحتی قازی، ده‌زگای ناراس (هه‌ولتیر: ۲۰۰۷).
- صادق بهاء الدین نامیدی، ژ فۆلکلۆری کوردی، ده‌زگای ناراس (هه‌ولتیر: ۲۰۰۲).
- مؤلف مجهول (القرن ۷هـ / ۱۳م).
- تاریخ دولة الاكراد، تحقیق د.موسی مصطفی الهسنیانی، منشورات جامعة دهوك (دهوك: ۲۰۱۰).
- ابن نظیف الحموري، محمد بن علی (ت في حدود ۶۴هـ/۱۲۴۲م).
- التاريخ المنصوري، تحقیق ابو العید دودو، مطبعة الحجاز (دمشق: ۱۹۸۱).